

15 augustus 2022 (O.L.V. ten Hemelopneming)

Didier Croonenberghs o.p.

« Die hongerigen overlaadt Hij met gaven, en rijken zendt Hij heen met lege handen. »

Geef toe dat er reden is om verrast te zijn door deze zin uit het Magnificat, de hymne die we zojuist gehoord hebben. Dat de hongerigen eten krijgen is toe te juichen. Maar waarom zouden de rijken met lege handen moeten worden weggestuurd? Is armoede niet te bestrijden en overvloed synoniem voor veiligheid? Het lijkt me dat dit Evangelie een ervaring voorstelt die even radicaal als vruchtbaar is: een gebrek verwelkomen, een leegte in onszelf ontdekken, om vruchtbaar te worden, zwanger zijn van God.

Er is dus een “gebrek te winnen”, een gezonde armoede van het hart, een gezonde ontevredenheid in onze relaties die we moeten ontdekken. Want als er geen gebrek in ons leven is, is verdriet nooit ver weg... en kunnen we niet iets verwelkomen dat groter is dan onszelf! Dit alles kan raar lijken. Maar als je erover nadenkt, als het je aan niets ontbreekt, heb je niemand nodig! Daarom gaat het —als we ons rijk en vol voelen—de paradoxale vreugde van het gebrek te ontdekken.

Zoals in de verrassende lezing uit de Openbaring, is het inderdaad in de woestijn dat we een stem horen die tot ons spreekt! Begrijp me goed en laten wij naar ons leven kijken... Schuilt er een gevaar in het zich tevreden voelen met een situatie, met een relatie? Het niet willen veranderen, verbeteren, verdiepen. Om je uiteindelijk alleen te voelen? 9 In elke relatie —of het nu vriendschap, koppel of gezin is— is er een vreugdevolle ontevredenheid te ontdekken, een gemis te verwelkomen.

Gebrek is die ruimte die ons in staat stelt te ademen; die opening die ons openstelt voor het onbekende; Het is de afwezigheid van zekerheid die ons verlangen om te geloven verdiept; de moed om lief te hebben zonder te bezitten; de stilte die ons in staat stelt te bidden; het risico dat ons vertrouwen geeft; de leegte die onze hoop doet groeien. Vandaag moeten we de schoonheid van “lege handen” herontdekken, om ons beschikbaar te stellen voor de aanwezigheid van God in ons leven, naar het beeld van Maria. Juist omdat ze haar nederigheid en kwetsbaarheid erkende, was ze in staat de wonderen van God te ontvangen. Anders gezegd, het gaat er niet om alles op te geven, maar om anders te ontvangen. Om dit te doen is het een kwestie van een gezonde en positieve ontevredenheid te brengen in onze relaties.

Werkelijk, als het ons aan niets ontbreekt, hebben we niemand nodig. Maar als we ons hele wezen aanbieden, zoals Maria, kunnen we alles anders verwelkomen! Misschien is je rijkdom je vrouw of man, je partner, je kinderen? Ze op een andere manier ontvangen betekent dat je ze vandaag niet als je eigendom ziet — je echtgenoot, je kinderen — maar als mensen die je zijn toevertrouwd, als gaven. Zijn het geen wezens wier leven en geheimen jou niet toebehoren? Het gaat erom met lege handen weggestuurd te worden, om in wederkerigheid lief te hebben, zonder vast te klampen, en om vervuld te worden.

Je rijkdom kan bestaan uit wat je gedaan en bereikt hebt. Verwelkomt ook gebreken, zonder frustratie, zodat je elk gevoel van eigendom, elke behoefte aan erkenning opgeeft.... Dan zullen we, in deze geest van openheid, onszelf ontdekken als deel van een groter verhaal, Gods verhaal... Dan zullen we, in onze dorst en gebrek, vervuld worden door Gods mysterieuze aanwezigheid... Dit is de radicale bekering die we moeten beleven. In veel situaties, als onze handen leeg zijn, of onze toekomst hopeloos, kan ons hart gevuld worden met iets groters dan we ons voorstellen.

We zullen dan zwanger zijn van God, en in staat zijn een woord van groet, troost en hoop te brengen aan hen die het het meest nodig hebben. Amen.